

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 26.03.1975, sp. zn. 6 Tz 16/75, ECLI:CZ:NS:1975:6.TZ.16.1975.1

Číslo: 57/1975

Právní věta: Z ustanovení § 70 ods. 2 a 3 Tr. zák. vyplývá, že rozhodnutí soudu o tom, že sa podmienečne odsúdený, ktorému bol uložený aj trest zákazu činnosti, osvedčil (§ 60 ods. 1 Tr. zák.), nemôže vyvolať účinok, že sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený (§ 60 ods. 4 Tr. zák.), ak tento účinok nevznikol aj pokiaľ ide o trest zákazu činnosti (§ 50 ods. 2, § 64 ods. 2 a 3 Tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 26.03.1975

Spisová značka: 6 Tz 16/75

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zahlazení odsouzení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 ods. 1

§ 60 ods. 4

§ 64 ods. 2

§ 64 ods. 3

§ 70 ods. 2

§ 70 ods. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 57/1975 sb. rozh.

Z ustanovení § 70 ods. 2 a 3 Tr. zák. vyplývá, že rozhodnutí soudu o tom, že sa podmienečne odsúdený, ktorému bol uložený aj trest zákazu činnosti, osvedčil (§ 60 ods. 1 Tr. zák.), nemôže vyvolať účinok, že sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený (§ 60 ods. 4 Tr. zák.), ak tento účinok nevznikol aj pokiaľ ide o trest zákazu činnosti (§ 50 ods. 2, § 64 ods. 2 a 3 Tr. zák.).

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR v 26. 3. 1975 sp. zn. [6 Tz 16/75](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného J. O., Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 17. septembra 1974, ktorým bolo zamietnuté odvolanie mestského prokurátora proti rozsudku Mestského súdu v Košiciach z 20. júla 1974 sp. zn. 7 T 186/74, ďalej zrušil výrok o treste v rozsudku Mestského súdu v

Košiciach a rozhodol sám tak, že uložil obvinenému J. O. podľa § 201 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní siedmich mesiacov nepodmienečne, zaradil ho pre výkon tohto trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny a uložil mu aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na štyri roky.

Z odôvodnenia:

Mestský súd v Košiciach rozsudkom z 20. júla 1974 sp. zn. 7 T 186/74 uznal obvineného J. O. za vinného z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 30. marca 1974 o 18.00 hod. v Košiciach po požití presne nezisteného množstva alkoholických nápojov v ťažkom stupni opilosti viedol motorové vozidlo po uliciach mesta. Na Ždanovovej ulici ho orgány VB zadržali a zistilo sa, že mal v krvi 3,05 promile alkoholu. Za to mu bol uložený podľa § 201 Tr. zák. s použitím § 43 ods. 1 a § 44 ods. 1, 3 Tr. zák. trest nápravného opatrenia v trvaní ôsmich mesiacov s 20 zrážkou zo mzdy a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na štyri roky.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. septembra 1974 sp. zn. 5 To 454/74 zamietol odvolanie okresného prokurátora, ktorý namietal nesprávnosť trestu nápravného opatrenia s tým, že na obvineného treba hľadieť, akoby doteraz nebol odsúdený.

Proti obidvom rozhodnutiam podal generálny prokurátor SSR v lehote stanovenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného. Poukázal na to, že obvinený už bol v minulosti právoplatne odsúdený za opilstvo a že uložené tresty neboli preňho dostatočným poučením ani výstrahou. A navyše pojednávanú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej lehote z predchádzajúceho odsúdenia. V dôsledku toho uložené tresty nápravného opatrenia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá sú v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti jeho činu pre spoločnosť a nezodpovedajú zásadám uvedeným v § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. na základe sťažnosti pre porušenie zákona správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený.

Krajský súd sa dopustil chyby pri rozhodovaní o odvolaní mestského prokurátora, keď vychádzal z toho, že o odsúdení obvineného vo veci Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Ts 166/71 platí fikcia zahľadania uvedená v § 60 ods. 4 Tr. zák.

Z obsahu spisu Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Ts 166/71 možno zistiť, že obvinený J. O. bol rozsudkom zo 17. novembra 1971 uznaný za vinného z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. a podľa toho istého zákonného ustanovenia bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmiennečným dokladom jeho výkonu na skúšobný čas dvoch rokov. Súčasne mu bol podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. uložený trest zákazu vodičskej činnosti na dva roky.

Tento rozsudok sa stal právoplatným 25. decembra 1971.

Uznesením zo 14. marca 1973 sp. zn. Nt 246/72, ktoré sa stalo právoplatným 23. novembra 1973, Mestský súd v Košiciach rozhodol, že podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. podmiennečne upúšťa od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a podľa § 63 ods. 2 Tr. zák. stanovil skúšobnú lehotu na dva roky. Táto skúšobná lehota začala plynúť 24. novembra 1973 a skončí sa teda 24. novembra 1975.

Mestský súd v Košiciach vyslovil ďalším právoplatným uznesením z 12. júna 1974 sp. zn. 2 Ts 166/71 podľa § 60 ods. 1 Tr. zák., že sa podmiennečne odsúdený v skúšobnej lehote stanovenej právoplatným rozsudkom zo 17. novembra 1971 sp. zn. 2 Ts 166/71 osvedčil.

Krajský súd však prehliadol, že skutočnosti, aby u tohoto odsúdenia nastali účinky zahľadania podľa § 60 ods. 4 Tr. zák., bráni ustanovenie § 70 ods. 2, 3 Tr. zák. Podľa § 70 ods. 2 Tr. zák., ak boli

páchateľovi uložené viaceré tresty popri sebe, nemožno odsúdenie zahladať, pokiaľ neuplynie lehota pre zahladenie toho trestu, na zahladenie ktorého ustanovuje zákon najdlhšiu lehotu. Podľa § 70 ods. 3 Tr. zák. treba ustanovenie odseku 2 primerane použiť aj na prípad, keď boli páchatelovi uložené popri sebe viaceré tresty, u ktorých môže podľa tohto zákona nastať účinok, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený (§ 39 ods. 3, § 45 ods. 3, § 50 ods. 2 a § 60 ods. 4 Tr. zák.).

Keďže v danom prípade mestský súd právoplatným rozhodnutím zo 14. marca 1973 sp. zn. Nt 246/72 podmienene upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu vodičskej činnosti a stanovil skúšobnú lehotu na dva roky, ktorá uplynie 24. novembra 1975, u trestu zákazu činnosti môže so zreteľom na ustanovenie § 50 ods. 2 a § 64 ods. 2, 3 Tr. zák. nastať fikcia zahladenia až vtedy, keď súd vysloví, že sa odsúdený, u ktorého sa podmienene upustilo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, osvedčil, eventuálne keď uplynie jednoročná lehota od skončenia skúšobnej lehoty, ak súd bez viny obvineného nerozhodne podľa § 64 ods. 1 Tr. zák.

Z uvedeného je zrejmé, že uznesenie mestského súdu z 12. júna 1974 sp. zn. 2 Ts 166/71 nemohlo za daného stavu vyvolať účinky uvedené v § 60 ods. 4 Tr. zák. a že teda o odsúdení obvineného vo veci sp. zn. 2 Ts 166/71 neplatí fikcia, že sa na obvineného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pri správnom postupe mali teda súdi obidvoch stupňov hodnotiť odsúdenie obvineného vo veci sp. zn. 2 Ts 166/71 ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 34 písm. j) Tr. zák. (ako špeciálnu recidívu) a pri rozhodovaní o treste prizerať aj na to, že obvinený sa dopustil trestného činu opilstva v skúšobnej lehote stanovenej pri podmienenej upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu vodičskej činnosti.

V ďalšom Najvyšší súd SSR odôvodnil, v čom spočíva nezákonnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa o treste a prečo uložil nový, prísnejší trest.